

Rytteriet, medens de Vilkaar, hvorunder de Første komme til at tjene, blive saa meget heldigere end de sidstnævnte. Naar man i 1867 stode paa, at der til værnepligtige Befalingsmænd af de højere Grader vilde blive tilstrækkelig frivillig Tilgang, medens man lod Underforporalerne tvungent udtage, saa have Forhaabningerne om den fornødne Frivillighed vist sig at være bristede; denne Erfaring har atter hos Mange svækket Tilbliden til Institutionen med værnepligtige Befalingsmænd, saaledes at Fordringen om Forstærkelse af de faste Kadrer nu fremkommer med forøget Styrke. Naar der imidlertid efter Flertallets Forslag gives Afgang til at udtage til Befalingsmænd de dygtigste Kræfter af den hele værnepligtige Masse, saa er man overbevist om, at der vil tilveiebringes en Tilgang, der faaet i Antal som i Dygtighed vil kunne tilfredsstille enhver rimelig Fordring.

Forslagene om Ordningen af de herhenhørende Skoler ere i det Væsentlige gjenoptagne fra Betænkningen af 1873, til hvilken man forøvrigt henviser; kun har man iaar foreslaaet, at Undervisningen paa Centralskolen skulde fortsættes indtil 1ste Juli, hvorefter Eleverne afgaa til deres Afdelinger, der paa samme Tid etablere de ny Underforporalskoler og saaledes faae forøget Brug for Befalingsmænd. Derved vindes en Uddannelses-tid paa Skolen af ialt 9 Maanedes, der i Forbindelse med 3 Maanedes praktisk Tjeneste er mere, end man tidligere anvendte paa Reserve-officerens Uddannelse.

Hvorvidt de foreslaaede Antal af udtagne Elever navnlig for de særlige Vaadens Vedkommende ere nøiagtige, tør man ikke afgjøre; men de ville jo i hvert Fald kunne ændres efter Krigsbestyrelsens Ønske.

§§ 57—65.

Foruden de i det Foregaaende omhandlede Skoler for værnepligtige Befalingsmænd har man gjenoptaget Hærens Bestemmelser om Skoler for faste Underofficerer, idet man maa anse det for rigtig, at der for Oprettelse af disse Skoler haves udtrykkelig Lovhjemmel. Naar Krigsministeren iaar ikke alene foreslaar den nuværende Eleveskole bibeholdt, men tillige foreslaar at udvide Officersskolen med to Klasser for Elever mellem 15 og 17 Aars Alder, da støtte begge disse Forslag sig til det samme Ønske om at lade Hærens Befalingsmænd uddanne til deres særlige Gjerning allerede fra Drengaalderen af. Flertallet kan ligesaaletid nu som tidligere erkjende Rigtigheden af denne Betragtning. Man maa fastholde, at der ikke i denne Henseende bør gjøres nogen Forskjel mellem den militære Uddannelse og Uddannelsen til at indtræde i anden Statstjeneste. Medens den Undervisning, der kun har almindelig Dannelse til Formaal, bør være fælles for Alle og afflutes med Drengaalderen, saa bør den

sagmæssige Uddannelse først begynde, naar den unge Mand selv har kunnet vælge sin Levevei. Medens 18 Aars Alderen i saa Henseende sædvanlig er Grænsen mellem den almindelige Undervisning og Fagdannelse for dem, der søge civile Stillinger i Statens Tjeneste, saa har den samme Aldersgrænse allerede Gæld i Værnepligtsloven og bør ogsaa være gjældende for den videregaaende militære Uddannelse, saaledes at Ingen kan indtræde i militær Stilling førend 18 Aars Alderen. Flertallet er overbevist om, at der gennem de foreslaaede Skoler for værnepligtige Befalingsmænd vil kunne tilveiebringes en tilfredsstillende Rekruttering for Sergentskolerne, naar man forøvrigt sørger for, at Underofficerernes Stilling kan blive en Saadan, at den kan udøve den fornødne Tiltrækning. Officersskolen foreslaas forøvrigt ordnet i det Væsentlige saaledes, som der ifjor var foreslaaet af Krigsbestyrelsen.

§ 66—102.

Efter den Maade, hvorpaa Flertallet foreslaar at udtage de værnepligtige Befalingsmænd, vil det ikke være nødvendigt at bibeholde alle de hidtil gjældende Begunstigelser for disse. Man foreslaar saaledes, at Dølovspengene bortfalde, og at de Rettigheder, som Forordningerne af 29de og 30te September 1860 hjemle Reservebefalingsmændene, overføres til herefter at gjælde de faste Underofficerer, der have gjort mindst 5 Aars Tjeneste som saadanne, dog kun forsaavidt de ansøgte Bestemmelser lade sig anvende paa disse.

Da Oberstlieutenanten ialtsald ved Fodfolket vil faae en mindre selvstændig Kommando paa Grund af Regimentsformationen, foreslaar et større Flertal at indskrænke Valgavancementet for denne Grad til kun at ske hveranden Gang. Ved de overordnede Kommandoer ønsker man derimod at stille Krigsbestyrelsens Valg saa frit som muligt og foreslaar derfor, at henholdsvis Graderne Oberst og Generalmajor kunne forspringes. Paa den anden Side ønsker man at give Krigsbestyrelsen den fornødne Veiledning ved Valgavancementer, og foreslaar derfor at gjenoptage de Regler for Affattelse af Forfremmelseslister, hvorefter Udvalget ifjor var enigt. I § 92 foreslaar man ligeledes at bibeholde Aldersgrænsen for Premierlieutenanter paa samme Maade, som Flertallet foreslog i 1873. Man er nu saameget mindre betænkelig ved at bevare lempelige Aldersgrænser, som man ved Forslaget om Landeværnets Organisation har tilveiebragt et saa stort Antal af honorerede Postier, at sandsynligvis enhver subaltern Officer, der affæddiges paa Grund af Aldersgrænsen, kan, om han ønsker det, faae en forholdsvis fordelagtig Stilling ved Landeværnet.

§ 102—123.

De Endringer, der ere foreslaaede til disse Paragrafer, ere i Reglen Konsekventer af tid-